

HP-innspill om BPA

I Rådmannens forslag til handlingsprogram legges det opp til å redusere omfanget av brukerstyrt, personlig assistanse (BPA) i kommunen. Dette stiller vi i Ungdomsrådet oss kritiske til. Bakgrunnen for Rådmannens forslag er basert på en undersøkelse ved å sammenligne BPA i Bærum med Kristiansand, Sandnes og Asker kommune. Kristiansand kommune gir ikke BPA overhode og burde derfor ikke blitt valgt ut her. Sandnes er mer nullstilt men er på størrelse med Tromsø som er en foregangskommune på BPA. Det kan derfor virke som om Rådmannen har valgt ut kommuner å sammenligne Bærum med for å innhente de svarene man ønsker. Vi stiller oss dermed spørsmålet om kvaliteten på undersøkelsen er god nok til å kunne konkludere med at en reduisering av omfanget av BPA er etisk riktig?

Rådmannen sier videre at han vil anbefale at Bærum fortsatt skal holde seg til kravene i retten til BPA, det vil si 32 timer, inntil 67 år. Men også de med lavere timesats kan ha krav på BPA og her er 25 timer valgt som et nederste nivå. utfordringen er at dette kan åpne for at administrasjonen vil føle et press om å holde vedtaket nede på 24 timer, slik at de ikke når opp til en vurdering. Dette blir sosial dumping satt i system, noe som er viktig at man følger nøye med fremover.

I følge barnekonvensjonens artikkel 23 står det at “Barn med psykiske og fysiske funksjonshemninger har rett til å leve et fullverdig og anstendig liv under forhold som sikrer dets verdighet, fremmer selvtillit, og letter barnets aktive deltakelse i samfunnet. Et funksjonshemmet barn har rett til særskilt omsorg. Barnet skal få undervisning, opplæring, helsetjenester, rehabiliteringstjenester, forberedelse til arbeidslivet og rekreasjonsmuligheter for å oppnå best mulig integrering og individuell utvikling. Staten skal samarbeide med andre land om dette, og ta spesielt hensyn til utviklingslandenes behov.” På bakgrunn av denne artikkelen stiller vi oss selv spørsmålet om det er etisk riktig å redusere omfanget av BPA.

I Bærum kommune er det 17 personer under 18 år som benytter seg av BPA. Hvis Rådmannen velger å kutte i omfanget av BPA i kommunen, vil disse unge menneskene miste muligheten til å leve et selvstendig liv. Det er forståelig at rådmannen ønsker reduisering av omfanget grunnet den økonomiske gevinsten, men er det forsvarlig å kutte hvis det fører til at brukere vil få et dårligere tilbud eller at man må betale for å få tilsvarende samme tilbud som

i dag? Har ikke alle krav på muligheten til å leve et normalt og verdig liv uten å måtte betale for det? I tillegg kan redusering av tjenesten føre til at brukere av BPA under 18 år, vil bli tvunget til å flytte ut fordi foreldrene ikke har kapasitet nok til å ta seg av barna til enhver tid. Er det forsvarlig å pålegge foreldre dette ansvaret?

Som beskrevet tidligere er det mange aspekter ved dette forslaget som vi i Ungdomsrådet stiller oss kritiske til. Vi oppfordrer derfor rådmannen på det sterkeste å gjøre ytterligere undersøkelser, stille seg selv spørsmålet om det er forsvarlig eller etisk riktig å kutte omfanget av BPA, og ta ungdomsrådets meninger inn i betraktning.

Ungdomsrådet

v/ leder Anne Smedsrud Edstrøm